

ADNOTATIONES AD AGAMEMNONEM.

Personarum indicem non habet M. sed haec tantum post nomen fabulae, *Φεράπων ἀγαμέμνονος ὁ προλογιζόμενος, οὐχὶ ὁ ὑπὸ αἰγίσθου ταχθεὶς*. Eadem post argumentum et personarum indicem habent G. Ald. Turn. χορός G. Flor. Ven. Ald. Rob. Turn. χορὸς πρεσβυτῶν in M. G. versui 40. praefixum. Post χορὸς in libris ἀγγελος sequitur. In fine addunt προλογίζει ὁ φύλαξ G. προλογίζει δὲ ὁ φύλαξ, Φεράπων (ὁ Φεράπων Ven.) ἀγαμέμνονος Flor. Ven. Φεράπων ἀγαμέμνονος ὁ προλογιζόμενος Rob. Additi sunt personarum indici a Turnebo ex Choephoris Ὀρέστης, Ἡλέκτρα, Τροφός.

1. Prima totius fabulae elementa sunt apud Homerum Od. III. 234. seqq. 258. seqq. IV. 512. seqq. XI. 404. seqq. Excubitorem autem sumpsit Aeschylus ex his, IV. 524.

τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπός, ὃν ῥα καθεῖσεν
 Αἰγίσθος δολόμετις ἄγων· ὑπο δ' ἔσχετο μισθόν,
 χρυσοῦ δοιὰ τάλαντα· φύλασσε δ' ὄγ' εἰς ἐνιαυτόν,
 μή ἔ λάθοι παριών, μνήσαιτο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων πρὸς δώματα ποιμένι λαῶν.

2. Vulgata scriptura inde a Victorio haec est, φρουρᾶς ἐτείας μῆκος, ἣν κοιμώμενος. Et sic Flor. Farn. Ven. ἐτείας· μῆκος δ' ἣν M. Marc. ἐτείας, μῆκος δ' ἣν G. Ald. ἐτείας, μῆκος δ' ἣν κοιμώμενος oratione usque ad δίκην continuata Rob. μῆκος δ' ἣν etiam Bess. In margine M. adscriptum ἣν ἐπὶ μῆκος κοιμώμενος, in Flor. ἐπὶ μῆκος δὲ ἣν κοιμώμενος. In altera margine M. hoc scholion est, τῶν κατὰ τὸ μῆκος τῆς ἐτείας φρουρᾶς. Turnebus, coli signo in fine primi versus posito, φρουρᾶς ἐτείας μῆκος ἣν κοιμώμενος, στέγαις — δίκην. Valckenarium, qui ad Herod. IV. 151. p. 743. μῆκος scribi iussit, vocem non alibi usurpatam Aeschylo, qui μῆχος praetulisse videtur, secuti sunt Porsonus, Blomfieldius, alii. Μῆκος quos defensores nactum est, eorum quidam ἐτείας κατὰ μῆκος interpretati sunt: quos refutare nihil opus esse videtur. Longum annuae observationis spatium intelligi Aeschylus